

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121210936
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8121210936.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 17C/30/2021

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX F. – Nižná Šebastová, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Fabian a Novosad s.r.o., so sídlom Masarykova 16, 080 01 Prešov, IČO: 51 913 984, proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. I. XXXX/X, XXX XX F., o vrátenie daru takto

rozhodol:

-8- 17C/30/2021

I. Súd u r č u j e , že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností:
- pozemku parcely KN C č. XXXX, druh pozemku: zastávané plochy a nádvorie o výmere 83 m² a
- pozemku parcely KN C č. XXXX, druh pozemku: záhrada o výmere 348 m²,
evidovaných na LV č. XXXX pre kat. územie J. K., obec Prešov, okres Prešov, a to v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/2 z celku, ktorý je aktuálne zapísaný na žalovaného (B1).

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

-6- 17C/30/2021

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.12.2021 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 z celku na pozemku parcely registra KN C č. XXXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² a pozemku parcely registra KN C č. XXXX, druh pozemku: záhrada o výmere 348 m², evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie J. K., obec Prešov, okres Prešov. Žalobu odôvodnila tým, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.10.2006 darovala žalovanému spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 z celku nehnuteľnosti – pozemku parcely registra KN C č. XXX/XX, druh pozemku: záhrady o výmere 440 m² pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov, ktorý bol vytvorený z pôvodného pozemku parc. č. XXX/XX, druh pozemku: záhrady o výmere 658 m², evidovaný v tom čase na LV č. XXX pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov. V súčasnosti je žalovanému pôvodne darovaný podiel 1/2 z celku na uvedenom pozemku evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov, pričom je evidovaný ako pozemok parc. reg. KN C č. XXXX – druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² a pozemok parc. reg. KN C č. XXXX – druh pozemku: záhrada o výmere 348 m². Žalovaný je v súčasnosti väzobne trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. a, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „Od bližšie nezisteného dňa, pravdepodobne niekedy od jari roka 2020 do 27.06.2020 v rôznych miestnostiach dvojpodlažného

rodinného domu, nachádzajúceho sa v obci J. K. J. L. E. XX, okr. Prešov, ktorý je miestom ich spoločného trvalého bydliska, prostredníctvom SMS správ a komunikácie cez aplikáciu Messenger viackrát týždenne a v rôznej dennej dobe volal svoju maloletú dcéru G., nar. XX.XX.XXXX k sebe na poschodie rodinného domu do miestnosti, kde sa v tom čase nachádzal, najčastejšie do svojej pracovne a spálne, pričom po príchode maloletej zatvoril dvere a od maloletej požadoval, aby sa mu po tom, čo sa on sám vyzliekol, hrala s jeho penisom tak, že jej ukázal pohyby, ako to má robiť, že mu ho má ťahať, stísať alebo naťahovať, taktiež jej ukázal video, podľa ktorého od nej žiadal, aby mu obľízala penis, čo však maloletá odmietla a on to akceptoval, čím tento čin spáchal na blízkej osobe, svojej dcére s vedomím, že táto v čase spáchania skutku ešte nedovŕšila 15-ty rok svojho veku.“ Žalobkyňa v žalobe uviedla, že ako stará mama maloletej poškodenej nemá dôvod pochybovať o pravdivosti tvrdení jej vnučky, že jej bývalý zať a otec maloletej sa k nej správal v zmysle uvedenej skutkovej vety, ktorá tvorí základ pre obžalobu žalovaného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T/2/2021. Uvedené konanie žalovaného voči svojej vnučke považuje žalobkyňa za konanie, ktoré zásadným a hrubým spôsobom porušuje dobré mravy. Vzhľadom na správanie žalovaného žalobkyňa pristúpila listom zo dňa 20.07.2021 k odvolaniu darovania, pričom list bol žalovanému vydaný dňa 27.07.2021 prostredníctvom Ústavu na výkon väzby v Prešove. Žalovaný na uvedený list nereagoval. Právne argumentovala § 630 a § 116 Občianskeho zákonníka, ako aj judikátom R 88/1998 a uznesením Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 429/2003. Okrem predložených listinných dôkazov navrhovala aj dôkazy výsluchmi strán sporu a svedkyne M. H., nar. XX.XX.XXXX – bývalej manželky žalovaného a súčasne matky maloletej vnučky žalobkyne, ako aj pripojením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 33T/2/2021.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 01.02.2022, doručeným súdu dňa 04.02.2022. S dôvodmi odvolania daru, ktoré žalobkyňa uviedla v písomnom podaní – Výzva na vrátenie daru zo dňa 20.07.2021, ako aj v žalobnom návrhu, vyjadril svoj nesúhlas a poprel ich ako krivé obviňovanie. Za skutky, ktoré opisuje žalobkyňa a ktorých sa mal údajne dopustiť na svojej maloletej dcére, bol toho času väzobne stíhaný v konaní sp. zn. 33T/2/2021, ktoré v tom čase ešte nebolo právoplatne skončené, prebiehalo dokazovanie o predmete obžaloby za skutky podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorý žalobkyňa opísala v žalobnom návrhu a ktoré žalovaný popiera. Navrhoval preto, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na OS Prešov pod sp. zn. 33T/2/2021 podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, nakoľko rozhodnutie súdu v tomto konaní závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený v tomto konaní riešiť, resp. podľa § 164 CSP z dôvodu, že prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 04.03.2022 zotrvala na skutkových tvrdeniach uvedených v žalobe a poukázala na označené dôkazy, vykonaním ktorých bude preukázaný skutkový stav veci odôvodňujúci žalobný návrh. Zároveň vyjadrila názor, že v danom prípade nie je daný zákonný dôvod na obligatórne prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, keďže s poukazom na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal. V tejto súvislosti je súd viazaný iba právoplatným odsudzujúcim rozsudkom v trestnom konaní, pričom v prípade vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku neznamená táto skutočnosť bez ďalšieho neúspech žalobcu v civilnom konaní. Podporne poukázala na judikáty R 58/1966 a R 27/1977 a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 429/2003. Záverom zastávala názor, že nie je dôvod na fakultatívne prerušenie konania podľa § 164 CSP, pretože výsledok trestného konania bude pre súd v tomto spore záväzný iba v prípade právoplatného odsudzujúceho rozsudku žalovaného a ak by súd žalovaného právoplatne neodsúdil, bude vecou dokazovania v tomto konaní, či zo strany žalovaného došlo ku konaniu, ktoré zakladá nárok žalobkyne na vrátenie daru. Túto otázku bude súd posudzovať ako samostatnú otázku a urobí si o nej vlastný právny názor. Hodnotenie dôkazov v trestnom konaní vo vzťahu k vine obžalovaného je založené na iných princípoch, resp. miere preukazovania skutočností, ako je hodnotenie dôkazov vo vzťahu k dôvodnosti nárokov žalobkyne v tomto konaní.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 30.03.2022 zotrval na návrhu na prerušenie konania z dôvodu, že žalobkyňa v tomto konaní nemôže objektívne preukázať dôvodnosť odvolania daru, teda, že sa stali skutočnosťami, pre ktoré ona dar odvolala a o ktorých síce tvrdí, že sa mali stať, ale ona sama ich svedkom nebola. Žalovaný tieto skutočnosti vždy popieral a údajne by ich priamym svedkom mala byť iba maloletá dcéra, ktorú nevypočul ani súd v trestnom konaní. Otázku pravdivosti jej údajného vyjadrenia, o ktorom vypovedala zasa iba iná osoba – matka maloletej, bývalá manželka žalovaného, mal vyhodnotiť znalec z odboru detskej psychológie v trestnom konaní a jeho závery nenasvedčovali pravdivosti tvrdených skutočností. Krajský súd zrušil odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prešov práve pre

pochybenia v dôkaznej situácii a podľa vedomia žalovaného malo byť nariadené znalecké dokazovanie k vierohodnosti výpovede matky maloletej – exmanželky žalovaného. Keďže jediným dôvodom pre odvolanie daru sú zatiaľ neobjasnené skutočnosti, o ktorých sa vedie dokazovanie v trestnom konaní, považoval žalovaný naďalej za nadbytočné, resp. aj nevhodné z hľadiska potreby výsluchu maloletej ako svedka pred civilným súdom. Žalovaný mal záverom za to, že v trestnom konaní sa rieši otázka rozhodujúca pre záver súdu v tomto konaní, či sa stali alebo nestali skutočnosti tvrdené žalobkyňou, ktoré boli dôvodom odvolania daru, a teda či odvolanie daru je dôvodné a či ním vznikli hmotnoprávne účinky odvolania daru, ktoré s týmto úkonom zákon spája, t.j. vlastnícke právo žalobkyne uplatnené žalobou.

5. Uznesením č.k. 17C/30/2021-35 zo dňa 26.09.2022 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 33T/2/2021. Po právoplatnom skončení trestného konania súd pokračoval v konaní a nariadil vo veci termín pojednávania na deň 13.02.2026.

6. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému doručené dňa 29.01.2026 a žalovaný podaním zo dňa 04.02.2026 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemôže dostaviť na pojednávanie z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pričom zamestnávateľ ho v uvedenom termíne nemôže uvoľniť z práce. Dodal, že pojednávania sa nemôže zúčastniť ani jeho právny zástupca, ktorý ho v konaní zastupuje, pretože sa bude nachádzať mimo územia Slovenskej republiky. Uvedené považoval žalovaný za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a žiadal, aby súd určil náhradný termín pojednávania v priebehu marca alebo v inom neskoršom termíne. Záverom uviedol, že z jeho strany prebieha intenzívna snaha o mimosúdne urovanie sporu, pričom iniciatíva a aktivita smerujúca k uzavretiu dohody vychádza predovšetkým z jeho strany.

7. Súd žalovanému listom zo dňa 05.02.2026 oznámil, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovie, pretože ju považuje za nedôvodnú. Súd pritom poukázal na to, že žalovaný nepreukázal existenciu dôležitých dôvodov pre odročenie pojednávania – neodkladné pracovné povinnosti, z dôvodov ktorých ho zamestnávateľ nemôže uvoľniť z práce. Žalovaný nepripojil žiadne vyjadrenie zamestnávateľa a súd lustráciou v Sociálnej poisťovni nezistil, že by bol žalovaný zamestnaný a kto je jeho zamestnávateľ. Čo sa týka nemožnosti účasti právneho zástupcu, súd poukázal na skutočnosť, že v konaní si žalovaný doposiaľ nezvolil žiadneho právneho zástupcu (súdu nebola doručená žiadna plná moc udelená advokátovi), a tak aj argumentácia, že sa na pojednávanie nemôže dostaviť právny zástupca je irelevantná. Navyše súd poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo 19/2014, že v prípade, ak si dodatočne strana zvolí právneho zástupcu, ak už bola včas predvolaná na pojednávanie, tak zodpovedá strana za to, že si zvolí advokáta včas a advokát zároveň zodpovedá za to, že prevezme zastúpenie iba v prípade, ak je spôsobilý ho aj reálne poskytnúť na už nariadenom pojednávaní. Predmetné oznámenie súdu sa však do času pojednávania nepodarilo doručiť žalovanému. Neúspešné boli i opakované pokusy o telefonické oznámenie, že súd žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovie.

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 13.02.2026 uviedol, že ho kontaktoval M. B., ktorý sa predstavil ako právny zástupca žalovaného a prezentoval vôľu sa mimosúdne dohodnúť na urovaní sporu vrátením daru žalobkyňi, ostali však nedoriešené trovy konania, ktoré žalobkyňa už uhradila. Dodal, že žalobkyňa má vzhľadom na konanie žalovaného takpovediac ťažké srdce na žalovaného a tak vzhľadom na jej postoj ani nie je predpoklad mimosúdneho urovnania sporu.

9. Súd na pojednávaní dňa 13.02.2026, ktoré v súlade s § 180 CSP vykonal v neprítomnosti žalovaného, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami (na čl. 4 výzva na vrátenie daru zo dňa 20.07.2021, na čl. 5 výsledok zo sledovania zásielok pre zásielku č. C., na čl. 6 výpis z LV č. XXXX pre kat. územie J. K., vyhotovený 14.12.2021, na čl. 7 darovacia zmluva zo dňa 17.10.2006, na čl. 7 rubovej strane výpis z LV č. XXXX pre kat. územie J. K., vyhotovený 23.11.2006, na čl. 15 doručienka k zásielke C. aj spolu s podacím lístkom pre túto zásielku, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 33T/2/2021-836 zo dňa 09.01.2024 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3To/35/2024-872 zo dňa 19.06.2025 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu i ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobkyňa darovacou zmluvou zo dňa 17.10.2006 previedla na žalovaného a svoju dcéru M. H., C. B., nar. XX.XX.XXXX (v tom čase manželku žalovaného) pozemok parc. reg. KN č. XXX/XX - záhrada

o výmere 440 m², k.ú. J. K., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom vyhotoveným geodetom N. N. – O. P. č. 34/2006 úradne overeným dňa 11.10.2006 pod č. XXXX/XXXX, a to každému spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k celku. Žalovaný a M. H. dar s vďakou prijali.

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov vyhotoveného dňa 23.11.2006 vyplýva, že žalovaný a M. H. boli zapísaní ako podieloví spoluvlastníci pozemku parc. KN C č. XXX/XX – záhrady o výmere 440 m², každý o v spoluvlastníckom podiele 1/2 k celku, a to na základe darovacej zmluvy Q./06.

12. Z pozemku parc. reg. KN č. XXX/XX – záhrada o výmere 440 m², k.ú. J. K. boli vytvorené pozemky parc. reg. KN C č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² a parc. reg. KN C č. XXXX – záhrada o výmere 348 m².

13. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J. K. plyní, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností – pozemku parc. reg. KN C č. XXXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² a pozemku parc. reg. KN C č. XXXX – záhrada o výmere 348 m², a to v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, pričom je zapísaný ako spoluvlastník v časti B pod poradovým číslom 1.

14. Výzvou zo dňa 20.07.2021 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie darovaných nehnuteľností formou zmluvy v lehote do 30 dní od doručenia výzvy. Upozornila ho na to, že inak si nárok uplatní súdnou cestou, v dôsledku čoho vzniknú zbytočné výdavky v podobe trov konania. Vo výzve popísala, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.10.2006 žalovanému darovala spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 z celku na nehnuteľnosti – pozemku parc. reg. KN C č. XXX/XX, druh pozemku: záhrady o výmere 440 m², evidovaný na LV č. XXXX pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov, ktorý bol vytvorený z pôvodného pozemku parc. č. XXX/XX, druh pozemku: záhrady o výmere 658 m², evidovaný na LV č. XXX pre k.ú. J. K., obec Prešov, okres Prešov. V súčasnosti je predmetný podiel na pozemku evidovaný na LV č. XXXX pre k.ú. J. K. ako pozemok parc. KN C č. XXXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² a pozemok parc. reg. KN C č. XXXX, druh pozemku: záhrada o výmere 348 m². V bode III. výzvy zdôvodnila, že dar odvoláva z dôvodu, že sa žalovaný dopustil konania voči jej vnučke, nar. XX.XX.XXXX, ktoré považovala za hrubé porušenie dobrých mravov a toto spočívalo v tom, že žalovaný vnučku žalobkyne v prvom polroku roka 2020 sexuálne zneužíval, pričom od nej vyžadoval, aby sa dotýkala a hrala s jeho penisom a nabádal ju k iným zvráteným počinom napriek tomu, že je jej biologickým otcom. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 27.07.2021.

15. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 3To/34/2024-872 zo dňa 19.06.2025 zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/2/2021 zo dňa 09.01.2024 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a zároveň na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal žalovaného vinným, že od blížšie nezisteného dňa, pravdepodobne niekedy od jari roka 2020 do 27.06.2020 v rôznych miestnostiach dvojpodlažného rodinného domu, nachádzajúceho sa v obci J. K. J. L. E. R. XX, okr. Prešov, ktorý je miestom ich spoločného trvalého bydliska, prostredníctvom SMS správ a komunikácie cez aplikáciu Messenger viackrát týždenne a v rôznej dennej dobe volal svoju maloletú dcéru G., nar. XX.XX.XXXX k sebe na poschodie rodinného domu do miestnosti, kde sa v tom čase nachádzal, najčastejšie do svojej pracovne a spálne, pričom po príchode maloletej zatvoril dvere a od maloletej požadoval, aby sa mu po tom, čo sa on sám vyzliekol, hrala s jeho penisom tak, že jej ukázal pohyby, ako to má robiť, že mu ho má ťahať, stískať alebo naťahovať, taktiež jej ukázal video, podľa ktorého od nej žiadal, aby mu obľízala penis, čo však maloletá odmietla a on to akceptoval, čím tento čin spáchal na blízkej osobe, svojej dcére s vedomím, že táto v čase spáchania skutku ešte nedovŕšila 15-ty rok svojho veku, teda iným spôsobom sexuálne zneužíval osobu mladšiu ako pätnásť rokov, čím spáchal zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

16. Zistený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

19. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

20. Podľa § 628 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

21. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

22. Žalobkyňa sa žalobou domáhala vrátenia daru - spoluvlastníckeho podielu na darovaných nehnuteľnostiach. Právo darcu odvolať darovanie vznikne vtedy, ak sa obdarovaný správa spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy a toto správanie obdarovaného smeruje voči darcovi alebo členom jeho rodiny. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že bolo preukázané, že žalovaný sa k svojej maloletej dcére, vnučke žalobkyne správal v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď na nej spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru súdu možno jednoznačne konštatovať, že konanie žalovaného popísané žalobkyňou, ako aj v rozsudku z trestného konania, predstavuje konanie hrubo porušujúce dobré mravy. Občiansky zákonník pritom nevyžaduje, aby sa muselo jednať o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu. V danom prípade však konanie žalovaného, pre ktoré žalobkyňa odvolala dar, dosiahlo až intenzitu trestného činu. Žiada sa podozrieť, že medzi stranami sporu bola odpočiatku sporná iba otázka toho, či sa žalovaný vôbec dopustil žalobkyňou popisovaného konania, pre ktoré sa v čase podania žaloby ešte len viedlo trestné konanie. Právoplatným odsúdením v trestnom konaní však podľa názoru súdu odpadla spornosť tejto otázky, keďže žalovaný poukazoval v konaní iba na prezumpciu neviny a potrebu vyčkania do skončenia trestného konania.

23. Súd mal preukázané, že žalobkyňa si ako daryňa uplatnila svoje právo na vrátenie daru jednostranným adresovaným právnym úkonom - odvolaním darovania zo dňa 20.07.2021, doručeným žalovanému dňa 27.07.2021, pričom žalovaný dar doposiaľ nevrátil. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému (R 88/1998), t. j. obligačné účinky odvolania darovania nastávajú doručením prejavu vôle darcu obdarovanému a zmluvný vzťah založený darovaním zaniká.

24. Na základe výpisov z listov vlastníctva č. XXXX k.ú. J. K. (z 23.11.2006 a 14.12.2021, ako aj rovnako aktuálneho v čase vyhlásenia rozsudku) súd považoval za preukázanú aj totožnosť darovaných nehnuteľností, ktoré boli nadobudnuté žalovaným na základe darovacej zmluvy Q./06.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou dotknutých pozemkov v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktorú by mal aplikovať § 257 CSP. Žalobkyňa už pred podaním žaloby žalovaného vyzvala na vrátenie daru a upozornila ho na vznik zbytočných trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.